

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Frisprog mod H. H. Hr. Biskop Mynsters Forslag til en ny Forordnet Alterbog

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 15. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1839_640-txt-shoot-idm839/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

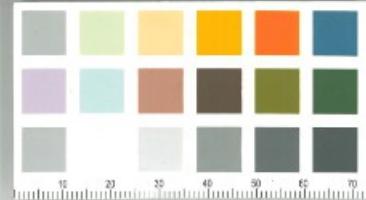
Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

15

blot et halvt Aachundrede Pennefeider vist, men det beviser den daglige Erfaring endnu langt flere og stærkere for Enhver af os, som stænker Tagen mindste Smykkesomhed, saa vor grædselske kirkelige Uenighed er en Gledesgjerning, del er latterlig at nægte. Da imidlertid selv Hr. Bisshop Mynster, i Auledning af Sognesbaandets Løsning, har stræbt at indbilde sig, del er fun om det Uvæsenlige, vi er fan uenige, maa jeg dog hørge saavel Hr. Bisshop som hans Øiersuakere, om Hr. Professor Clausen og jeg da ogsaa er grædende om Christi stendommen, eller om de troer, at Professor Clausen, efter snart i hvo Aar at have været vor keromstede Prester-Pærest, dog set ingen Disipeler har blandt Præsterne, eller om det er mig der saaer ganske alene i Kirken, eller om Nogen af os eller vore Disipeler kan anse den forelagte ny Alterbog for Andet end et Mag, vi enten fandtig manc vørgre os ved at være eller måtte dog sulke under og strake snarest muligt at affaste?

Dog, Hr. Bisshop Mynster kan ikke skule den Uenighed i Tro og Kærlighed for sig selv, der er os alle vitterlig, og erklæret derfor selv ved denne Leilighed, at Lærenne maae beholde „Friheden“ inden vi øse ei for suært bestemte Grænser, og trofier os med, at „Undervielsen, hvilket dog stede

16

i denne Hensigt bør være mildt — maa og bør være Præsterne overladt.“ Man seer, hvordan selv Pennen krymper sig under denne ubehagelige Tilstaalelse, at Man ingenlunde maae vente, Præsterne vil lære mere overensstemmende med den ny end med den gamle Alterbog, og Pennen maa vel krympe sig, thi del er jo en fortvilet Sag at opgive Værdommens Genhed og dog påaftvinge Parternes eens Formularet ved Sacramenterne og Confirmationen. Ja, det er en fortvilet Sag at sige til Præsterne: her er en Troes-Vækendelse, en Dækbspagt, en Aflossning, en Erklärung om Christi Hyldestgjorelse for vores Syndre og Netværkelse i Nabyren, med endet Bonner og Tillaler, som jeg vil haave næmme dermed overeens, og derfor maae J ikke vige, thi J har intet Ansvar for hvad jec er førestkrevet, men J skal ogsaa have lov til at frelse fra Ansvar et for Formularerne Jubbold i, Præsterne, Vibellæsninger, Skrifstalter, Gravtaler, Confirmations-Taler og selv ved „Barnedækken“, om J findt det passende, og på denne Maade har J al den Frihed, J med Nette synes al funne forde *)).

Det er en fortvilet Sag, blandt andet, fordi det løber ud paa Selv-Mødsigelse baade først og sidst: Selv-Mødsigelse hos Præsterne, der

*) Bemærkningerne S. 22.

